

La biòloga té el títol màxim com a bussejadora esportiva, tres estrelles CMAS.

El que fa l'experiència!

Aprens a moure't. Arriba que ni fas servir les mans. Amb un cop d'espatlla ja et gires. Les nostres aletes són curtes i amples, al revés de les aletes de l'apneista, perquè volem potència, anar amb "reductora".

Altre cop com els astronautes!

Imitem els peixos: inflen i desinflen la bufeta nata-tòria, que en el nostre cas és l'armilla, connectada a la bombona. Fem una immersió molt tècnica.

Amb un equipament aparatós.

Sí, i és tan fàcil sentir-te incòmode! Que el trajo no t'acabi d'anar bé, que t'entri aigua a les ulleres, que et sentis engabiàt, que no ho estàs però depens de l'ampolleta... L'instint et pot dir: "Me'n vull anar a dalt!".

Fins quant baixes?

El nostre límit és 70 metres. Com més baixes, més suaus són les diferències de pressió. A 40 metres estàs molt bé: notes els corrents, però no l'onatge.

Com és una immersió?

Sortim amb el vaixell, la Maru, diumenge a les vuit del matí. Anem a unes 2 milles nàutiques de la costa (uns 4-5 km). Amb el GPS ens posicionem sobre el punt d'immersió i hi fondegem una boia, és a dir, tirem una boia amb corda i un plom per indicar on baixes i perquè des del vaixell sàpiguen on busseges, perquè som enmig del blau!

I us submergiu...

Sí, en el meu cas amb 6 quilos de plom perquè si no, no baixo. A partir dels 5 metres ja agafes embranzida avall. A baix no ens hi podem estar més de 15 minuts, i ens en calen 20 de descompressió.

Al fons marí tot és fosca?

No, penombra! No anem tan avall per estar a les fosques. Això sí, els colors canvien. Fins que no veus les fotos no els veus! Les gorgònies són vermelles i grogues, però les veus negres i verdes!

Cap color es manté?

El blau és el que té més penetració; tarda molt abans de ser negre. Per això ni que sigui fent "snorkel" tot ho veus blau verdós i tens una decepció.

Com és fotografiar a dins del mar?

N'he hagut d'aprendre! A 50 metres el cervell no va igual de ràpid.

Ah no?

T'hi has d'acostumar. Nosaltres ens hi hem entrenat. Fent fotos també has de minimitzar el moviment. Descobreixes que pots fer fotos cap per avall, que avances per la dreta i l'esquerra i també per dalt i per baix...

Un altre món!

Realitat en tres dimensions! Et fa agafar vertigen. Quan pugues tampoc tens referències, has de mirar el profundímetre.

Com us comuniquen, sota l'aigua?

Sempre baixes amb un company, mai sol, i hi ha un llenguatge mínim de gestos: "pugem", "baixem", "ok" i "em falta aire".

No sona gaire bé...

El nostre cos pel que està fet és per evitar la deshidratació, al revés que els animals de mar. Ells han desenvolupat aletes, verí, tentacles...

Com els coralls?

Sí, cada floreta és un cercle de tentacles amb una boca al mig per captar el menjar sense moure's. El corall és una versió colonial de meduses.

Meduses amb "arrels"! I les gorgònies?

Igual, són una varietat de corall. A la capçalera del canó submarí de Blanes n'hi ha moltes. Estan tan alineades que semblen plantades! A nosaltres com a biòlegs amb el vici de bussejar ens feia malícia anar-les veient i no treure'n suc.

Les heu descobert vosaltres?

No, els hem donat entitat científica. Només se sabia que hi eren pel boca-orella. Per trobar-les algú t'havia de donar "les senyes": una referència per trobar-les, com feien els pescadors abans del GPS.

I les vau anar trobant.

Sí, a clapes, però no sabíem si era normal de l'hàbitat o excepcional. Com que pots estar tan poc temps a baix! Amb un ajut de la Generalitat vam delimitar amb un sónar d'escombrat lateral una zona de 5 km², i ara ja tenim escombrats 16.000 km²! Amb cada immersió explorem un punt concret.

Què fa especials aquestes gorgònies?

Són les més altes descrites fins ara al Mediterrani, de mitjana fan 50 cm! A les illes Medes no passen